

دعای شب آخر ماه شعبان و شب اول ماه رمضان

و شیخ از حارث بن مغیره نصری روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام می خواند در شب آخر
شعبان و شب اول ماه رمضان

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرُ الْمُبَارَكُ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ

خدایا این ماه مبارک (رمضان) که در آن قرآن نازل شد

وَجْعَلْ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ

و مقرر گردید برای هدایت مردم و ادله روشن برای راهنمایی و جدا ساختن حق و باطل اینک فرا رسید

فَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلَّمْهُ لَنَا وَتَسَلَّمَهُ مِنَا فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ

و ما را در این ماه و ماه را برای ما سلامت بدار و برای ما این ماه را آسایش و عافیت مسلم دار

يَامَنْ أَخَذَ الْقِلِيلَ وَشَكَرَ الْكَثِيرَ أَقْبَلَ مِنْيَ الْيَسِيرَ

ای آنکه طاعت اندک ما بندگان را اخذ کرده و مقابلش پاداش بسیار عطا می کنی از من هم این قلیل طاعت
پیذیر

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَيِّلًا وَمِنْ كُلِّ مَا لَا تَحِبُّ مَانِعًا يَا أَرْحَامَ الرَّاحِمِينَ

ای خدا از تو درخواست می کنم که به هر کار خیری مرا راه نشان دهی و از هر چه محبوب تو نیست مرا مانع
شوی ای مهربانترین مهربانان عالم

يَا مَنْ عَفَاعَنِي وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ

ای کسی که از من و از بدیهایی که از شرم خلق پنهان داشتم درگذشتی

يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي بِإِرْتِكَابِ الْمُعَاصِي عَفُوكَ عَفُوكَ يَا كَرِيمُ

و ای کسی که مرا به ارتکاب گناهان مؤاخذه نفرمودی عفو تو عفو تو شامل حالم باد ای ذات بزرگواری

إِلَهِي وَعَظُّتِنِي فَلَمْ أَتَعْظُ وَزَجَرْتِي عَنْ مَحَارِمَكَ فَلَمْ أَنْزِجْرُ فَمَا عُذْرِي فَاعْفُ عَنِي يَا كَرِيمُ عَفُوكَ
عَفُوكَ

خدای من تو مرا موعظه کردی (در کتابت) و من نشنیدم و از هر حرام انزال دادی و من ترک ننمودم چه عذر
به درگاهت آورم از من درگذر ای خدای با کرم و بخشش عفو تو عفو تو شامل حالم باد

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْغُفُوْعَ عِنْدَ الْحِسَابِ

ای خدا از تو درخواست می کنم راحتی در وقت مرگ و آمرزش هنگام حساب

عَظَمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلَيَحْسُنَ الْتَّحَاوُرُ مِنْ عِنْدِكَ

اگر گناه از بندۀ بزرگ است عفو و بخشش از تو نیکو است

يَا أَهْلَ التَّقْوَىٰ وَيَا أَهْلَ الْغُفْرَةِ عَفْوَاكَ عَفْوَاكَ

ای که تقوی و آمرزش سزاوار توست عفو تو عفو تو شامل حالم باد

اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمْتَكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ إِلَيْ رَحْمَتِكَ

ای خدا من بندۀ تو فرزند بندۀ و کنیز توام ضعیف و ناتوانم و به رحمت بی پایانت محتاج و تویی که ثروت و برکت نازل بر بندگانت می کنی

وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنَىٰ وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ أَعْمَالَهُمْ وَقَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ

تو قاهر و مقتدری تو اعمال خلق به شمار آورده و روزیشان تقسیم کرده ای

وَجَعَلْنَاهُمْ مُّحْتَلِفَةً أَسْنَهُمْ وَالْوَانْهُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ

و زبانهاشان مختلف و رنگهاشان گوناگون ساختی خلقتی پس از خلقتی دیگر آفریدی

وَلَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قَدْرَكَ وَكُلُّنَا فَقِيرٌ إِلَيْ رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ

بندگان از علم تو آگاه نیستند و به قدر و مقامت پی نتوانند برد و همه ما خلائق به رحمت محتاجیم پس تو
به کرم و بزرگواری خود روی از من مگردان

وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خَلْقَكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمْلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقُدْرِ

و قرار ده مرا از شایستگان خلقت در مقام عمل و آرزو و در قضا و قدر

اللَّهُمَّ أَبْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَأَفْنِنِي خَيْرَ الْفُنَاءِ عَلَى مُوَالَةِ أَوْلَيَائِكَ وَمُعَادَةِ أَعْدَائِكَ وَالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ

خدایا مرا با بهترین حال باقی بدار و در بهترین حال بمیران که آن حال دوستی با اولیاء توست و دشمنی با
اعدایت و شوق لقایت

وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفَاءِ وَالتَّسْلِيمِ لَكَ وَاتَّبَاعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ

و ترس از قهر و جلالت و حال خشوع به درگاهت و وفاى به عهدت و به تسلیم و رضایت و با تصدیق به کتابت و پیروی از سنت پیغمبرت

اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٌّ أَوْ رِبَيْةٍ أَوْ جُحُودٍ أَوْ قُوْطٍ أَوْ فَرَحٍ أَوْ بَذَخٍ أَوْ بَطْرٍ أَوْ خِيلَاءٍ

ای خدا آنچه در دلم از شک و ریب و انکار و یأس و نومیدی و شادی و سرکشی و عیاشی و اسراف یا تکبر و خود پسندی

أَوْ رِيَاءً أَوْ سُمْعَةً أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عِصْيَانٍ أَوْ عَظَمَةً أَوْ شَيْءٍ لَا تَحِبُّ

یا ریا کاری و خودنمایی یا شقاوت و نفاق و دورویی یا کفر و فسق و گناه یا بزرگی نخوت یا هر چه تو نپسندی

فَأَسْأَلُكَ يَا رَبَّ أَنْ تُبَدِّلْنِي مَكَانَهُ إِيمَانًا بِوَعْدِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَرِضاً بِقَضَائِكَ

از تو درخواست می کنم که همه این اوصاف را بدل کنی به ایمان به وعده های خود و وفاى به عهدت و رضا و خوشنودی به قضایت

وَرُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَأَثْرَةً وَطُمَانِيَّةً وَتَوْبَةً نَصُوحًا سَلَّكَ ذَلِكَ يَارَبَ الْعَالَمِينَ

و زهد در دنیا و شوق و رغبت به آنچه نزد توست و آگاهی و اطمینان خاطر و توبه نصوح که من از تو می‌طلبم
این امور را ای پروردگار عالم

إِلَهِي أَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُعَصِّى وَمِنْ كَرْمِكَ وَجُودِكَ تُطَاعُ فَكَائِنَكَ لَمْ تُعَصْ (تر)

ای خدای من تو بس با حلم و برداری خلق که تو را معصیت می کنند گویا نمی بینی و بس با جود و کرمی
اطاعت که می کنند گویا هیچ معصیت نکرده اند

وَأَنَا وَمَنْ لَمْ يَعِصِكَ سُكَّانُ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَبِالْخَيْرِ عَوَادًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و من با هر که معصیت نکرده است همه ساکنان زمین توایم پس با ما به فضل و رحمت کرم فرماده عادت
که خیر و احسان است رفتار کن ای مهربانترین مهربانان عالم

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً دَائِمَةً لَا تُخْصِى وَلَا تَعْدُ وَلَا يَقُدِّرُ قَدْرَهَا غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و درود بر محمد (ص) و آلس درودی پیوسته که جز تو کسی آن را به حد و شمار و قدر و اندازه در نیاورد ای
مهربانترین مهربانان